

ΚΟΚΚΙΝΙΖΩ

ΚΟΚΚΙΝΙΖΩ, ρ. [<μτγν. κοκκινίζω <κόκκινος], κοκκινίζω· το δέρμα του προσώπου μου γίνεται κόκκινο, ιδίως από ντροπή, συστολή, ζέστη, κρύο ή έντονο θυμό: «είναι πολύ ντροπαλό παιδί και μόλις κάνεις πως το μαλώνεις, κοκκινίζει αμέσως || κοκκίνισαν τα μάγουλά του απ' τη ζέστη || κοκκίνισε η μύτη του απ' το κρύο || να τον δεις πώς κοκκινίζει, όταν είναι θυμωμένος και ωρύεται!». (Τραγούδι: *σου μιλώ και **ΚΟΚΚΙΝΙΖΕΙΣ**, τι να φανταστώ; Όσο θάβεις το σποράκι, τόσο βγάνει ανθό*).

- *δεν κοκκινίζεις μ' αυτά που λες;* (επιτιμητικά) δεν ντρέπεσαι με αυτά που λες(;)·
- *είναι (για) να κοκκινίζεις*, πρόκειται για πολύ αισχρές κουβέντες, για πολύ αισχρές βρισιές: «όταν αρχίζει να βρίζει, είναι για να κοκκινίζεις»·
- *κοκκινίζω σαν παντζάρι ή κοκκινίζω σαν το παντζάρι*, βλ. λ. [παντζάρι](#)·
- *κοκκινίζω σαν παπαρούνα ή κοκκινίζω σαν την παπαρούνα*, βλ. λ. [παπαρούνα](#)·
- *κοκκινίζω σαν τριαντάφυλλο ή κοκκινίζω σαν το τριαντάφυλλο*, βλ. λ. [τριαντάφυλλο](#)·
- *κοκκίνισε μέχρι τ' αφτιά ή κοκκίνισε ως τ' αφτιά*, βλ. λ. [αφτί](#)·
- *μη με κάνεις και κοκκινίζω ή μη με κάνεις να κοκκινίζω*, **α.** έκφραση μετριοφροσύνης, που πολλές φορές λέγεται και υπό τύπον αστεϊσμού, όταν μας κάνει κάποιος διάφορες φιλοφρονήσεις. **β.** επίσης, η έκφραση λέγεται τις πιο πολλές φορές υπό τύπον αστεϊσμού και όταν μας αναφέρει κάποιος κάτι που έχει σχέση με τα ερωτικά, με τα σεξουαλικά·
- *στο λέω και κοκκινίζω!* **α.** έκφραση μετριοφροσύνης, που πολλές φορές λέγεται και υπό τύπον αστεϊσμού, όταν λέμε σε κάποιον για κάποια επιτυχία μας: «όχι για να το παινευτώ, αλλά πέρασα πρώτος στο πανεπιστήμιο· στο λέω και κοκκινίζω || όλοι παραδέχονται πως είμαι ο ομορφότερος της παρέας· στο λέω και κοκκινίζω!». **β.** επίσης, η έκφραση λέγεται τις πιο πολλές φορές υπό τύπον αστεϊσμού και όταν αναφέρομαι σε κάτι που έχει σχέση με τα ερωτικά, με τα σεξουαλικά: «την είχα όλο το βράδυ στην γκαρσονιέρα και την ξέσκισα· στο λέω και κοκκινίζω!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *να*.